

Ad Maiorem Dei Gloriam

Lublin, Wieża Trynitariska

26 czerwca 2010 r.

Jubileuszowa wystawa Ad Maiorem Dei Gloriam w Muzeum Diecezjalnym w Lublinie w Bramie Trynitariskiej jest okazją do refleksji i wskazane jest przywołanie osób, zdarzeń, walorów edukacyjnych, które towarzyszyły powstawaniu tych niecodziennych prac.

Oto grupa młodych entuzjastów – uczniów Lubelskiego Plastyka Zespołu Szkół Plastycznych w Lublinie rezygnuje z wielu typowych dla ich wieku przyjemności poświęcając czas dla pracowni snycerskiej, rzeźbiarskiej lub tkackiej by pod kierunkiem nauczycieli-artystów stworzyć dzieło. Może nim być płaskorzeźba, postać świętej osoby, ołtarz, unikatowa tkanina lub rzeźba pełna.

Prace zdobią obecnie wnętrza, galerie i korytarze szkolne świadcząc o kulturze i szacunku dla tradycji, mówią o mistrzach i uczniach, spośród których wielu jest z różnych powodów nieobecnych i kontakt z nimi jest już niemożliwy.

Należy tu wymienić na wstępie śp. Eugeniusza Baranowskiego oraz niedawno zmarłego śp. Jana Marka. Dali oni cenne podwaliny, stworzyli bazę, która dzięki wsparciu dyrektora Andrzeja Krasowskiego i pracowitości wicedyrektora artystycznego Teresy Świerbutowicz pozwoliła na dalszy, owocny rozwój specjalności snycerskiej i rzeźbiarskiej.

Do tej niezwyklej grupy należą także: Małgorzata Marek, Krzysztof Kijewski, Waldemar Arbaczewski, Agnieszka Kasprzak, Piotr Szymankiewicz, Waldemar Figiel, Jan Kisiel, Wojciech Koryciński, Leszek Duma.

Z wielkim poświęceniem i pietyzmem tworzono prace o tematyce sakralnej, wśród nich: Ołtarz wg W. Stwosza, Ołtarz ze św. Franciszkiem, z Pietą, z NMP między św. Janami, Tryptyk Maryjny, ekumeniczny Obłok, Szopka Lubelska, Figura św. Katarzyny, polichromowane popiersia św. św. Kosmy i Damiana.

Zachowały się także fotografie zaprojektowanej i wykonanej w Szkole Drogi Krzyżowej, która trafiła do do jednej z lubelskich świątyń.

Wystawa Ad Maiorem Dei Gloriam została wzbogacona pracami tkackimi, które na równi ze snycerskimi i rzeźbiarskimi powstają w naszej placówce.

Na uwagę zasługuje aplikacja Matka Boska Włodzimierska, a w ostatnim okresie pod wpływem kontaktów z Muzeum Farmacji w Krakowie wizerunki św. Kosmy i Damiana.

Szkolna tkanina ma również bogatą historię i wielu nauczycieli, których należy wymienić przy okazji Jubileuszu: Adela Adamczyk, Helena Sakowicz, Maria Maron, Małgorzata Marek, Alicja Kuśmierczyk, Marta Wasilczyk, Waldemar Arbaczewski, Anna Łoś, Waldemar Figiel.

Faza projektowa była zazwyczaj poprzedzona pozyskaniem materiału ikonograficznego z literatury sakralnej a nawet konieczne były wyjazdy, np. do Krakowa lub innych miejsc związanych z kultem w celu wzbogacenia materiałów pomocniczych.

Uczniowie pod kierunkiem nauczycieli poznawali tradycje polskiej i europejskiej sztuki religijnej, wędrując śladami dawnych mistrzów uczyli się szacunku dla Sacrum jako jednej z najważniejszych inspiracji artystycznych.

Wielogodzinne obcowanie z dziełem o charakterze sakralnym, proces tworzenia, szukanie najdoskonalszego wyrazu dla przeżyć mistycznych pozostawiły w umyśle młodych artystów trwałe ślady.

Prace powstawały na oczach całej szkolnej społeczności, uczniów młodszych klas, nauczycieli, rodziców, gości odwiedzających placówkę. Niejednokrotnie zdjęcia z pracowni gościły na łamach prasy oraz w telewizji budząc zainteresowanie lokalnej publiczności i przyczyniały się do promocji Szkoły.

Szopka Lubelska trafiła na wystawę do Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego podobnie jak wizerunki św. św. Kosmy i Damiana.

Kiedy mówimy o młodzieży artystycznej nie zawsze pamiętamy, jak w rzeczywistości przebiega ich praca twórcza, jak ważne są ciche chwile z Mistrzem w pracowni, obcowanie z powstającym Sacrum, które są także rodzajem modlitwy i religijnej ekstazy dostępnej jedynie wtajemniczonym.

– Krystyna Głowniak

Dyrektor Zespołu Szkół Plastycznych im. C.K. Norwida w Lublinie